

901

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 4 sierpnia 1954 r.

o poborze w 1954 roku.

Na podstawie art. 21 ust. 1, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 2, art. 29 i 41 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 6, poz. 46, z 1951 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 22, poz. 172 oraz z 1953 r. Nr 27, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. W okresie od dnia 15 września do dnia 15 października 1954 r. rejonowe i wojewódzkie komisje poborowe przeprowadzają pobór mężczyzn urodzonych:

- 1) w roku 1934;
- 2) w latach 1933, 1932 i 1931, którzy dotychczas korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na:
 - a) stan zdrowia (czasową niezdolność do służby wojskowej),
 - b) wykonywanie zawodu,
 - c) odbywanie studiów,
 - d) utrzymywanie rodziny;
- 3) w latach 1933, 1932 i 1931, zaliczonych do ponadkontyngentu;
- 4) mężczyzn bez względu na rok urodzenia, którzy z jakichkolwiek powodów nie stawali dotychczas do poboru i nie mają ustalonego stopnia zdolności do służby wojskowej, a nie ukończyli 50 lat życia.

§ 2. 1. Poborowych, wymienionych w § 1 pkt 1 i 2, uznanych za zdolnych do odbycia zasadniczej służby wojskowej, którzy nie posiadają warunków do odroczenia im tej służby w 1954 r., należy powołać do odbycia zasadniczej służby wojskowej za pomocą imiennych kart powołania.

2. Do odbycia zasadniczej służby wojskowej należy powołać za pomocą imiennych kart powołania również tych poborowych — ponadkontyngentowych roczników 1933, 1932 i 1931, którzy nie posiadają warunków do odroczenia im tej służby w 1954 r., oraz tych mężczyzn, wymienionych w § 1 pkt 4, uznanych za zdolnych do odbycia zasadniczej służby wojskowej, którzy nie ukończyli 28 lat życia.

§ 3. 1. Odroczeń zasadniczej służby wojskowej na okres jednego roku należy udzielić w 1954 r. poborowym ze względu na:

- 1) stan zdrowia (czasową niezdolność do służby wojskowej) — z urzędu;
- 2) wykonywanie zawodów określonych w osobnym zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej — na podstawie indywidualnych wniosków przedłożonych przez właściwe dyrekcje (zarządy) zakładów pracy;
- 3) odbywanie studiów, określonych w osobnym zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej — na podstawie indywidualnych zaświadczeń wystawionych poborowym przez właściwe zakłady naukowe;
- 4) utrzymywanie rodziny, na wniosek prezydium gminnej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, zaopiniowany przez prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.

2. Wnioski i zaświadczenia w sprawie odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na utrzymywanie rodziny i odbywanie studiów powinny być wniesione do wojskowej komendy rejonowej lub rejonowej komisji poborowej najpóźniej w dniu wyznaczonym danemu poborowemu do stawienia się do poboru.

3. Wnioski o odroczenie zasadniczej służby wojskowej ze względu na wykonywanie zawodu powinny być wniesione przez kierowników (dyrektorów) przedsiębiorstw, zakładów i instytucji do wojskowej komendy rejonowej najpóźniej w terminie do dnia 8 września 1954 r.

§ 4. 1. Poborowych - duchownych i zakonników wyznań prawnie uznanych należy bez poddawania przeglądowi lekarskiemu zaliczyć do rezerwy z zakwalifikowaniem do pomocniczej służby wojskowej.

2. Poborowych - uczniów seminariów duchownych wyznań prawnie uznanych należy zaliczyć do ponadkontyngentu bez poddawania ich przeglądowi lekarskiemu.

§ 5. Szczegółowe zarządzenie o przeprowadzeniu poboru i powołaniu do odbycia zasadniczej służby wojskowej wyda Szef Sztabu Generalnego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. St. Popławski

902

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 lipca 1954 r.

w sprawie zaliczania niektórych okresów do okresów zatrudnienia.

Na podstawie art. 8 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 30, poz. 116), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Do okresów zatrudnienia zalicza się okresy pracy organizacyjnej w partiach politycznych: SDKPiL, KPP, PPR, PPS-Lewica i RPPS i innych organizacjach rewolucyjnych (KZMP, MOPR itp.), jeżeli czas ten nie jest zaliczony jako okres zatrudnienia na mocy art. 7 ust. 1 dekretu.

§ 2. Podstawą do zaliczenia okresów wymienionych w § 1 do okresów zatrudnienia jest pozytywna opinia właściwych instancji partyjnych, od komitetu powiatowe-

go (miejskiego, dzielnicowego) poczynszy, potwierdzona przez komitet wojewódzki PZPR.

§ 3. Do okresów zatrudnienia zalicza się okresy pobytu w więzieniach i obozach odosobnienia za działalność komunistyczną niezależnie od należenia do partii politycznych wymienionych w § 1.

§ 4. Podstawą do zaliczenia okresów wymienionych w § 3 do okresów zatrudnienia jest udokumentowanie stwierdzające pobyt w więzieniu lub obozie odosobnienia i pozytywna opinia właściwych instancji partyjnych, od komitetu powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) poczynszy, potwierdzona przez komitet wojewódzki PZPR.

§ 5. Podstawą do zaliczenia okresów wymienionych w § 4 do okresów zatrudnienia jest pozytywna opinia Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

§ 6. Do okresów zatrudnienia zalicza się okresy służby w ludowych oddziałach wojskowych w czasie wojny domowej w Hiszpanii.

§ 7. Podstawą do zaliczenia okresów wymienionych w § 6 do okresów zatrudnienia jest pozytywna opinia Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
w z. L. Chajm

903

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 lipca 1954 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za produkty (wyroby) nietypowe uważa się produkty nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter jednostkowy lub małoseryjny i wykonywana jest według warunków technicznych określanych indywidualnie przez odbiorcę przy każdym zamówieniu bądź gdy zachodzi konieczność opracowania nowych receptur.

2. Za usługi nietypowe uważa się roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

3. Przez centralne zarządy, o których mowa w zarządzeniu, rozumieć należy centralne zarządy oraz Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen produktów lub usług nietypowych, o których mowa w § 1, jest kalkulacja planowanego kosztu własnego sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) zgodnie z obowiązującymi branżowymi zasadami kalkulacji w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

2. Kalkulacja powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział produkcji przedsiębiorstwa wyznacza ilości i rodzaj materiałów podstawowych oraz czas robocizny bezpośredniej niezbędnej na wykonanie danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej. Wyznaczenie ilości i rodzajów materiałów podstawowych powinno w miarę możliwości być dokonane w oparciu o obowiązujące normy zużycia materiałowego, a robocizny bezpośredniej — na podstawie normy czasowej obróbki i montażu części w poszczególnych fazach produkcyjnych.

3. Na podstawie materiału, o którym mowa w ust. 2, ustala się planowany koszt własny produktu lub usługi, przyjmując:

1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzania kalkulacji, przy czym narzut kosztów zakupu i odchyleń od cen ewidencyjnych należy obliczać w stosunku do wartości materiałów wykazanej w kalkulacji; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy w odrębnej pozycji wyszczególnić rodzaj obróbki oraz przewidziany jej

koszt (na podstawie cennika bądź w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki),

2) koszty robocizny bezpośredniej — według obowiązującego taryfikatora robót lub obowiązujących stawek płac,

3) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, koszty zaopatrzenia materiałowego i koszty zbytu uwzględniające koszty dostawy franco stacja odbiorcza) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-przemysłowo-finansowego; wyliczenie narzutów kosztów wydziałowych przeprowadza się w oparciu o planowane stawki procentowe poszczególnych wydziałów uczestniczących w wykonaniu danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

§ 3. 1. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, wykonywane lub świadczone przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli na rzecz jednostek podległych innym ministrom, ustalane będą:

1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 50.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca,

2) we wszystkich innych przypadkach — Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca,

2. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, wykonywane lub świadczone w obrębie przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli ustalane będą:

1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 50.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala centralny zarząd, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z centralnym zarządem, któremu podlega odbiorca,

2) jeżeli wartość zamówienia wynosi ponad 50.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł — przez centralny zarząd, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z centralnym zarządem, któremu podlega odbiorca, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Departament Produkcji Pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 4. Upoważnia się do decydowania w sprawie ustalania cen na produkty i usługi, o których mowa w § 3:

1) dyrektora centralnego zarządu, któremu podlega dostawca (wykonawca) — w przypadku nieosiągnięcia przez dostawcę porozumienia z odbiorcą oraz w